

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **M. B.**, zastoupené K. B., bytem tamtéž, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8.6.2011, čj. 935 206 5885/47091 – SD se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádnému z účastníku se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Rozhodnutím žalované ze dne 8.4.2011, čj. 935 206 5085/47091 – SD byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Vyškov ze dne 25.3.2011 není účastnice řízení invalidní. Dle uvedené posudku poklesla účastnici řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20%.

Žalobkyně podala proti citovanému rozhodnutí námitky, které byly doručeny žalované dne 28.4.2011.

Rozhodnutím žalované ze dne 8.6.2011, č.j. 935 206 5085/47091 – SD byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2011 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně v žalobě ze dne 26.7.2011 doručené žalované dne 29.7.2011 a postoupené zdejšímu soudu dne 8.9.2011 uvedla prostřednictvím zástupkyně K. B., její matky, že je od narození neslyšící, jedná se o praktickou hluchotu. Byť používá kochleární implantát, jedná se o kompenzační pomůcku, kterou když sundá neslyší. Posuzovaná není schopna rozumět normální konverzaci, potřebuje pomoc s vysvětlováním. Má problém když mluví více osob v kolektivu a v hlučném prostředí také nerozumí. Je závislá na druhé osobě, která ji musí vzbudit do školy, protože spí bez řečového procesoru, bez kterého budík neslyší. Ve škole se maximálně soustředí, v důsledku toho je nadměrně unavená, často jí bolí hlava. Do školy chodí se slyšícími studenty, přestože má kochleární implantát, neslyší učitelův výklad jako ostatní. Její slovní zásoba se omezuje pouze na běžná slova, ale nikoliv z jiných sfér. Nezná slova a jejich význam, která běžně používají její vrstevníci. Navštěvuje odborné učiliště – obor kadeřnice.

III.

Stanovisko žalované:

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 6.9.2011 sdělila, že napadené rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě posudku ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení Brno ze dne 27.5.2011 sloužící jako podklad pro účely správního orgánu v I. stupni řízení, který potvrdil závěry posudku OSSZ Vyškov ze dne 25.3.2011. Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení nároku na důchodovou dávku podmíněné zdravotním stavem a posouzení zdravotního stavu je zcela závislé na medicínském posouzení. Navrhla žalovaná vyhotovení posudku příslušné PK MPSV ČR za účelem kompletního dostatečného a objektivního posouzení zdravotního stavu jmenované. Rozhodnutí ve věci samé ponechala žalovaná na úvaze soudu.

IV.

Shrnutí obsahu správního spisu a podstatných skutečností zjištěných z přezkumného soudního řízení:

Na základě posudku lékařky OSSZ Vyškov ze dne 25.3.2011 byl přezkoumán zdravotní stav žalobkyně k žádosti žalobkyně uplatněné dne 8.2.2011, o invalidní důchod. Při jednání komise byla osobně přítomna, zdravotní stav byl posuzován ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Weiglové z Bučovice, ambulantního vyšetření z foniatrického a rehabilitačního centra kochleárních implantací

u dětí, Fakultní nemocnice v Motole, Praha 5, ze dne 13.7.2010. Posudkovým zhodnocením bylo konstatováno, že zdravotní stav žalobkyně, která je ve věku 18-ti let je dlouhodobě nepříznivý pro vrozenou oboustrannou hluchotu s korekcí kochleární neuroprotézou implantovanou v březnu roku 1997. Posuzovaná je schopna rozumět běžným frázím a frekventovaným slovním spojením, řeč je dobře rozvinutá a dobře srozumitelná, komunikace je však na úrovni lehké nedoslýchavosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kap. VIII, oddíl A, položce 4 b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovují míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Posudkový závěr zněl, že je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2011.

Žalobkyně podala námitky proti tomuto rozhodnutí, které byly doručeny žalované dne 28.4.2011.

Žalovaná posoudila zdravotní stav pro účely řízení o námitkách lékařkou ČSSZ – LPS, pracoviště Brno dne 27.5.2011. Záznam o jednání týkající se posouzení zdravotního stavu jmenované obsahoval údaje o předmětu řízení, průběhu jednání, pracovní anamnéze, zdravotní anamnéze. Jmenovaná byla jednání přítomna. Lékařka konstatovala, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Námitky byly doloženy dále psychologickým vyšetřením ze dne 12.4.2011 Phdr. Evy Vymlátílové z Fakultní nemocnice v Motole. Lékařka zjistila, že zdravotní stav jmenované byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, posudkový závěr vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., v platném znění. Prostudoval lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data jednání. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je vrozená oboustranná hluchota se stavem po kochleární implantaci vpravo v březnu roku 1997. Na základě provedeného přezkumu dospěl lékař k výsledku, že posudkový závěr referátu LPS Vyškov ze dne 25.3.2011 lze potvrdit. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kap. VIII, oddíl A, položce 4 a) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Posudkový závěr zněl, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované ze dne 8.6.2011.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 28.11.2011. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru Otorinolaryngologie hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení, žalovaná byla přešetřena v komisi. Jednotlivé lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny v celkovém hodnocení pak bylo konstatováno, že se jedná o vrozenou oboustrannou hluchotu, po kochleární implantaci vpravo v roce 1997. Bylo popisováno, že je dobrým uživatelem implantátu s dobrou srozumitelností v akusticky příznivém prostředí – 90%. Omezeně je schopna i telefonovat ale

jen specifickým způsobem (v tichu, omezený počet slov, pomalá artikulace, domluva možná jen v elementárních záležitostech), nelze tedy hovořit o běžné formě komunikace. Řeč je srozumitelná. Zdravotní stav odpovídal kap. VIII, oddíl A, položce 4 b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Důvodem stanovení míry poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozmezí (35%) je podstatně zhoršená schopnost slovní komunikace za běžných tedy ne optimálních akustických podmínek (s hlukem v okolí, např. ve škole, zaměstnání, automobilu), kdy sice slova slyší ale nerozumí, tedy stav se stává srovnatelným s těžkou nedoslýchavostí. Postřehy rodičů přiložené k žalobě mají svoji relevanci. Tíže poruchy je mnoha oblastech praktického života závažnější než jak zdánlivě vyplývá z objektivních zjištění, kdy uspokojivých či relativně uspokojivých výsledků je dosahováno jen v dobrých akustických podmínkách. Z výše uvedeného vyplynulo, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, šlo o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) citovaného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Invalidita I. stupně vznikla ode dne 8.2.2011.

Při jednání dne 15.12.2011 uvedla žalobkyně prostřednictvím zástupkyně, že nemá námítky k posudkovému a skutkovému hodnocení tak, jak učinila PK MPSV ČR v Brně dne 28.11.2011. Souhlasila s přiznáním invalidity I. stupně s datem účinnosti ode dne 8.2.2011.

Zástupkyně žalované vzhledem k posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 28.11.2011 ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

V.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Z výše uvedených a provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Na základě zásadní žalobní námítky - nesprávné posouzení zdravotního stavu soud vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně vycházející ze všech existujících lékařských nálezů. Přestože žalobkyně zpochybnila posudkové zhodnocení a posudkový závěr lékařky OSSZ Vyškov ze dne 25.3.2011 i lékařky ČSSZ – LPS, pracoviště Brno ze dne 27.5.2011, rovněž ani soud se nepřiklonil k přesvědčivosti posouzení jejího zdravotního stavu na základě uvedených posudků, naopak vyšší právní sílu přisoudil posudku PK MPSV ČR v Brně, který objektivně, úplně a přesvědčivě zhodnotil zdravotní potíže posuzované, vývoj i charakter rozhodujícího onemocnění. Žalobkyně je absolventkou základní školy pro sluchově postižené v Brně, navštěvuje 2. ročník SOU tradičních řemesel – obor kadeřník, je značně závislá na kochleárním implantátu. V akusticky příznivém prostředí je dobrým uživatelem této kompenzační pomůcky, v akusticky nepříznivém prostředí však srozumitelnost klesá. Dle názoru soudu posudková komise vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění v běžném životě. Bylo zjištěno, že

zdravotní stav posuzované k datu vydání napadeného rozhodnutí byl správně hodnocen, což je jednoznačně prokázáno právě posudkem PK MPSV ČR v Brně, kdy míra poklesu pracovní schopnosti v důsledku vrozené oboustranné hluchoty byla hodnocena ve výši 35%, přičemž rozdílnost hodnocení oproti předcházejícím posudkům byla řádně zdůvodněna tak, jak uvedeno v obsahu posudku i citováno výše v odůvodnění soudního rozhodnutí.

Závěry posudku PK MPSV ČR v Brně činí napadené rozhodnutím žalované nesprávným, soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení s tím, že v dalším postupu je žalovaná vázána právním názorem tohoto soudu sice, že zohlední prokázanou skutečnost, a to pokles pracovní schopnosti 35% čili, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění s účinností ode dne 8.2.2011 (§ 78 odst. 4, 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., neboť žalobkyně byt' byla úspěšná náklady řízení neúčtovala a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Tento rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 15. prosince 2011

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně